

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Frankowski Eugeniusz

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2024 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Frankowski Eugeniusz	
6. LICZBA STRON/KART: 22		7. LICZBA SKANÓW: 22
8. DATA WYKONANIA: 2024	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Anita Kwaśniak
11. UWAGI: -		

Archeologia póluska

1

Do Świetnego Wydziału Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Upraszam o dopuszczenie mnie do egzaminu
na stopień doktora filozofii z Archeologii, jako
przedmiot główny i Antropologii jako przedmiot
uboczny, na podstawie następujących założeń:

- 1 - metryka
- 2 - matura
- 3 - abstrakcyjne
- 4 - curriculum vitae
- 5 - praca drukowana
- 6 - streszczenie pracy
- 7 - po kwitowanie na 200 m. wnieśliśmy za ocenę pracy.

Eugeniusz Frankowski

Asystent Zakładu Antropologicznego
Uniw. Jagiellońskiego

Kraków 27-XI
1920.

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
KRAKÓW

2.149

W Krakowie, dnia 1. grudnia 1920.

JW PANOM PROFESOROM

DROWI TALKO-HRYNCEWICZOWI

" DEMETRYKIEWICZOWI

przesyłam podanie p. Frankowskiego
z prośbą o wydanie oceny na piśmie,
czy na podstawie załączonej pracy
można kandydata dopuścić do rygorozów.

Dziekan Wydziału filozoficznego:

K. Dziwowski

*Promocja odbyła się dnia
30. kwietnia 1921 roku.*

Rektor: Prof. Dr. Ostreicher

Dziekan: Prof. Dr. Dziwowski

Promotor: Prof. Dr. Talko-Hryniewicz

Curriculum vitae.

Ta niżej podpisany, Eugeniusz Frankowski, syn
Władysława, adwokata pruskiego, i Ludwiki z Korcowskiej
Frankowskiej, urodzonym się w Siedlcach w listopadzie
1884 roku.

Nauki szkolne ukończył w gimnazjum prywatnym
podlaskim w Siedlcach w 1907 roku.

Wstąpił na wydział filozoficzny Uniw. Jagiellońskiego
gdzie przetrwał 8 semestrów i otrzymał
absolutorium w roku 1911.

Pierwszego lutego 1911 roku został mianowany
demonstratorem przy Katedrze Antropologii w Krakowie.

Na półtora miesiąca przed wybuchem wojny wzięty
do Hiszpanii i Marokko na krótki
wyjeżdżał na naukę, z której wrócił do Krakowa
w październiku 1920 roku.

Podczas swej bytności na Półwyspie Iberyjskim wykonał
Kowalem szeregu prac z zakresu Etnologii, opierając
materiał etnograficzny i archeologiczny
zebrany o własne.

W roku 1919 wykładał na Kursach Metodologii
i Wyższej Kultury w Bilbao.

Od 1 października został mianowany asystentem
przy Zakładzie Antropologii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Eugeniusz Frankowski

członek korespondent:
Królewskiej Akademii Historii w Madrycie
Królewskiej Akademii Salicyjskiej w Comuña
Narodowego Muzeum Antropologicznego w Madrycie
Portugalskiego Tow. Antropologii i Etnologii w Oporto
Portugalskiego Tow. Etnograficznego w Lizbonie.

członek czynny:
Królewskiego Tow. Hiszpańskiego Nauk Przyrodniczych
Francuskiej Szkoły wyższych Studiów Hiszpańskich
Oficer Akademii we Francji
Kawaler Królewskiego Orderu Izabeli Katolickiej w Hiszpanii
Kawaler Orderu Św. Jakuba ze Szpadą w Portugalii.

Kraków 27-XI-1920.

Curriculum vitae

Ja niżej podpisany, Eugeniusz Frankowski, syn
Władysława, adwokata przysiężnego, i Ludwiki z Kołomyj
Frankowskich, urodziłem się w Siedlcach w listopadzie
1884 roku.

Wzrostem szkolne ukończyłem w gimnazjum pry-
watnym publicznym w Siedlcach w 1907 roku.

Wstąpiłem na wydział filozoficzny Uniwersyteetu Jagiellońskiego
zaliczając 8 semestrów i otrzymałem
absolutorium w roku 1911.

W lutym 1911 roku zostałem mianowany
demonstratorem przy Katedrze Antropologii w Krakowie.
Na półtora miesiąca przed wybuchem wojny wiedeń-
skiej wyjechałem do Hiszpanji i Marokko na krótki
wyjazd naukowy, z którego wróciłem do Krakowa
w październiku 1920 roku.

Pracując przy katedrze na Polwyspie Hiszpanji, wyda-
łem kilka prac z zakresu Etnologii, opier-
ające się na materiale etnograficznym i antropologicznym
zabranym w podróż.

W roku 1918 wyjechałem na Kursy Etnologii
i Etnografii do Berlina.

Od 1 października 1918 roku mianowany asystentem
przy Katedrze Antropologii Uniwersyteetu Jagiellońskiego.

Eugeniusz Frankowski

Adres: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro

Adres: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro
Korespondencja: Kraków, ul. Krakowska 10, II piętro

Kraków 27-XI-1920

Ocena pracy p. E. Frankowskiego *Estelas discoides de la península ibérica* = (Nagrobki o głowicy kolistej na półwyspie iberyjskim). Madrid. 1920.

Praca pod powyższym tytułem przedstawia rezultaty kilkoletnich badań autora, który zwrócił uwagę na archaizm iberyjskiego półwyspu nie tylko ze względu na ^{archaizm} material naukowy, oddając rysunki zabytków, opisał je i przewertował materiały literatury dla napisania książki o 176 str. druku, opatrzonej bardzo licznymi rysunkami i mapami. Rozprawy o tych zabytkach w kamiennych, które autor nawiązuje ^{przez} nagrobkami o głowicy kolistej. Rozprawy je chronologicznie w różnych miejscowościach Hiszpanii: w Burgos, Asturii, Nawarrze, kraju Basków i w innych prowincjach, wreszcie w Portugalii i porównawczo z innymi te nagrobki spotykanymi w innych krajach.

Nagrobki te pochodzą od VI-VII w. przed Chr. przetrwały w Hiszpanii aż do czasów obecnych i przez dwadzieścia kilka wieków istnienia przeszły przez cały szereg ewolucji swych kształtów. Pierwotnie przedstawiały one o głowicy kolistej, stopniowo zaczęły się na nich ^{pojawiać} gruba wyszytwa i rzyta, z wiekami rysy stają się pełną wyrazistością, a nawet pewien awtyzm w wykonaniu, w końcu powstał zaciętość i na nich rysy coraz podobne i z przyjęciem wplywów rzymskich przeobraża się w kształt kolisty w kontury wydłużone, więcej dekoracyjne. Przetrwała forma tych nagrobków do czasów chrześcijańskich, a w niektórych miejscowościach i wieki średnie, pojawiały się nie raz na swych powierzchniach symbol krzyża, a do XIV w. do kształtów grzebania w sklepiach kościelnych. ~~które do XVIII w.~~ W niektórych, jednak miejscowościach ^{hiszpańskich} tego typu spotykamy je i teraz w XVIII w. Według autora nagrobki o głowicy kolistej występują w różnych odmianach na całym nie ledwie obrzeżu kuli

ziemskiej stanowiąc jedną z części od figury ludzkiej do jej zaniku.

Zagadnienie stawienia na grobach kamieni z upostaciowaniem form ciała ludzkiego narzuca autor z wierzeniami ludowymi i wiara w życie po zagrobie, że po śmierci, przedstawi się życie, lecz tylko przy innych warunkach i że porostali obowiązani są dostarczyć wszystkiego co jest koniecznym ażeby nowe życie było dla zmarłego jak najbardziej promyślne. W tym więc celu wznoszą na grobie zmarłego ~~wznoszą~~ postaci wyobrażające zmarłego, która miała stać się zarodem sturę za wskazówkę miejscem jego spoczynku, jak również ażeby zmarły został w spokoju żyjących. (?) Stwierdza w ten sam sposób stawianie nagrobków o głowicy kolistej autor myśli że te same idee originaty ludzi przy kładzeniu na grobach płyt kamiennych dolmenów iberyjskich, lub malowanie i rzeźbienie figur ludzkich na starych nagrobkach, jak np. na menhirach, które nie słuszenie przypisują że są wyobrażeniem batwanów, lub bóstw pogrzebowych, a nie zmarłych.

Praca p. Fronkowskiego przedstawia nie tylko przyręnek, a cały traktat kultu pogrzebowego z dziedziną dotąd mało uprawianą etnologiczną - archeologiczną, w której myślarstwo opierał się na zbieraniu materiałów, obok umiejscowienia i mioposadowania wielkie oświetlenie w literaturze przedmiotu. Dla tego to na rozsadnie przedstawionego dzieła zasługując być dopuszczonym do rygorów na stopniu I^{ra} filozofii.

Kraków. 6/XII 1920.

Jan Kłoczek

Ocena pracy p. Eugeniusza Frankowskiego
p. T. Estelas discoides de la península ibérica.

Madryd 1920.

Rozprawa powyższa jest w swojej głównej zasadniczej istocie pracą etnologiczną z zakresu kultury materialnej i ma za przedmiot pomniki nadgrobnego formy dyska na półwyspie iberyjskim.

Autor usiłuje nakreślić powstanie i chronologiczny rozwój formy nagrobka dyskowego, występującego w szeregu wieków na tym półwyspie od czasów najdawniejszych aż do naszego stulecia.

J. Frankowski postępuje się materiałem b. obfitym i pilnie zebrany przez siebie, co jest niewątpliwą zasługą autora. Obserwacje swoje rozciąga on również na czasy przedhistoryczne, starając się tam wysledzić pierwsze zaczątki formy nagrobka dyskowego.

Przy pomocy dostępczej sobie obfitej literatury, choć nie całkiem wystarczającej (zwłaszcza w zakresie archeologii przedhistorycznej), próbuje autor odnaleźć analogiczne kształty pomników nagrobnych także w innych krajach i to zarówno w czasach historycznych jak i epoce przedhistorycznej.

W całej swej rozprawie, przy opracowywaniu i skróceniu spożytkowania materiału naukowego postępuje autor metodą stosowaną przez etnologów, przechylając się wyraźnie na stronę teorii t. zw. animizmu.

Ponieważ metoda etnologiczna jest względnie

swobodniejsza, mniej rygorystyczne sześcisto
i mniej drobiazgowo dokładna, niż ta, ja-
kiej się dziś wymaga umiejętność prehistorji, wię-
ciej dawnego, że etnologiczna praca p. Frankow-
skiego co do naukowego traktowania zabytków
archeologicznych i uwzględniania epoki prehisto-
rycznej, ma niejedną słabą stronę ze specyjalne-
go punktu widzenia umiejętności prehistorji.
Niektóre twierdzenia, wypowiedziane przez autora
w rzeczach archeologicznych o byt apodyktyznie,
bez specyjalnego gruntowniejszego umotywowania,
jak np. co do przyczyny powstania obłądku pale-
mia iat, co do rzekomo uniwersalnego rozpowszech-
nienia formy antropomorficznej w nagrobkach i t.p.
mogłyby być stawiane przez ucznogo prehistoryka
(po dokładnem uzasadnieniu) jedynie jako
mniej lub więcej prawdopodobne hipotezy.

Pomimo tych braków, jakie dotyczą głównie za-
gadnień archeologicznych, ma obszerna rozprawa
p. Frankowskiego, wywołująca na jaw dużo nie-
znanego dotąd materiału i omawiająca temat
mimo jeszcze badany i uprawiany, istotnie wy-
kres wartości naukowej, jako praca etnologi-
czna i autor zasługuje na podstawie tego
dziela być dopuszczonym do egzaminów
ścisłych w celu uzyskania stopnia doktora
filozofii.

Kraków 3 stycznia 1921.

Prof. Dr W. Demetrychiewicz

P R O T O K O Ł

dwu-godzinnego rygorozum z archeologii i antropologii z p. Eugenju-
szem F r a n k o w s k i m, odbytego dnia 8. marca 1921.-

O b e c n i :

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Dziewoński

Egzaminatorowie: " " Bieńkowski
" " Talko-Hryncewicz
" " Demetrykiewicz

Egzamin rozporzął Prof. Dr. *Demetrykiewicz* o godz. 11³⁰.
i egzaminował do godz. 11 m. 45⁰⁰ następnie egzaminował Prof.
Dr. *J. Hryncewicz* do godz. 12²⁵ wkońcu zaś egzaminował
Prof. Dr. *Bieńkowski* do godz. 1.

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *celny*

d. *K. Dziewoński*

j. w.

Demetrykiewicz
Bieńkowski
J. Talko Hryncewicz

R.

Swieckiego grona Profesorów
Uniwersytetu Jagiellońskiego

W

Krakowie

Gustawa Elersohn w Kra-
kowie Rybickiego 13.

Wpisanie o Wpisanie
w piątą sekcję
wypisów filozoficz-
nych

P R O T O K O Ł

jedno-godzinne rygorozum z filozofji z p. Eugenjuszem Frankowskim,
odbytego dnia 29. kwietnia 1921.-

O b e c n i:

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Dziewoński

" " Rubczyński

Egzaminatorowie:

" " Heinrich

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Heinrich* o godz. *11*
i egzaminował do godz. *11.30* następnie egzaminował
Prof. Dr. *Rubczyński* do godz. *12.00*

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *satisfactory*

d. j. w.

Dziewoński

Heinrich
Rubczyński

PRACOWNIA ETNOLOGICZNA
MUZEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA
WARSZAWA, KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 66.

Do Sekretariatu Wydziału filozof.
Uniw. Jagiellońskiego w Krakowie

Niniejszym proszę o jaknajprędzej przygo-
towanie i przesłanie mi natychmiastowe
dyplomu doktorskiego wraz z 10 odbit-
kami dyplomu na zwykłym brystolu.

Promocja moja odbyła się 30 kwietnia 1924 r.
Promotorem moim był prof. Julian
Falko-Hryniewicz.

Dane :

Eugeniusz, Marian, Teobald Frankowski
ur. w Siedlcach, woj. lubelskie.

Dnia 22 listopada 1884 roku.

Rozprawa doktorska :

"Estelas discoidneas de la Peninsula
Iberica"

Examinujący : I : z Prehistorji [prof. Demetriukiewicz]
z archeologii klasycznej [prof. Bienkowski]
i z antropologii [prof. Falko-Hryniewicz]

II z filozofji.

Należne opłaty uiścić pan prof. Ka-
zimierz Moszyński, którego proszę o

PRACOWNIA ETNOLOGICZNA
MUSEUM PRZEMYSŁU I ROLNICTWA
WARSZAWA, KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 66.

załatwienie tej sprawy.

Raz jeszcze upraszam o szybkie za-
łatwienie sprawy.

z powagą
Eugeniusz Frankowski
Docent Uniw. Warszawskiego

Adres:

Warszawa, ul. Krak. Przedm. 66.
Museum Etnograficzne
E. Frankowski.

(Kopja.)

Opis swiadectwa.

Swiadectwo ukończenia kursu nauk gimnazjum filologicznego.

Frankowski Eugenjusz Teobald Marjan wyznania Rzym-
katol., urodzony dnia dwudziestego pierwszego listopada roku
1884 w Siedlcach, zaliczony został w roku 1906, w poczet-
uczniów klasy ósmej Zakładu Naukowego ośmioklasowego
filologicznego, zostającego pod kierunkiem Tadeusza Radlinskiego,
w Siedlcach, przy ulicy Florjańskiej, róg Ogrodowej, na zasadzie
swiadectwa, wydanego przez Dyrektora pierwszego gimnazjum
męskiego w Żytomierzu z dnia 25 października 1906r. za
N° 1330 uczęszczał do dnia 20 czerwca 1907r., ukończył ośmio-
klasowy kurs nauk gimnazjum filologicznego i złożył osta-
teczny egzamin przed Komisją, drugostronnie podpisaną.
Frankowski Eugenjusz Teobald Marjan sprawował się
wzorowo i wykazał postępy:

W Nauce Religji	dobrze
„ języku i literaturze polskiej	dobrze
„ języku i literaturze rosyjskiej	dobrze
„ języku łacińskim	dobrze
„ języku greckim	dobrze
„ języku niemieckim	dostateczne
„ języku francuskim	_____
„ historii powszechnej i Polski	dobrze
„ historii Rosji	dobrze
„ Prawoznawstwie	_____
„ logice	dobrze
„ Arytmetyce i Algebrze	dobrze
„ Geometrii i Trygonometrii	dostateczne
„ Geometrii analitycznej	dostateczne
„ Fizyce	dobrze
„ Kosmografji	dostateczne
„ Naukach przyrodniczych	celujące
„ Psychologii	_____
„ Historji Filozofji	celujące
„ Geografji	dobrze

Wskutek tego Komisja Egzaminacyjna na posiedzeniu, odby-
tym w dniu 24 czerwca 1907 r. uznała, że Frankowski
Eugenjusz Teobald Marjan jest należyście przygotowany
do studiów w wyższych zakładach naukowych.

w Siedlcach, dnia 24 czerwca 1907 roku.

(m. p.) Przewodniczący Szkoły J. Radliński. p. L. S. J.

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej

Ks. K. Piśtrowski m. p. Rudolf Szeregowski m. p.

Stefan Dembrzowski m. p. J. Chetminski m. p.

O. S. Zakrzewski m. p. Andrzej Dąbrowski m. p.

M. Kłosowski m. p. H. Koromunecin m. p.

C. Bartodziejska m. p. Ignacy Radliński m. p.

Wychowawca klasy 8ej S. Kwietniewski m. p.

N° 241.

Sekretarz Kępiniski m. p.

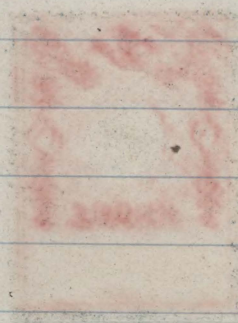
Zgodnie z tego odpisu z okazywaniem mi oryginałem
nieotwieranym poświadczam.

Wszakże dnia 24 czerwca 1907 roku tydzień temu
wziętego ośmiu.

Wiceprezesa

W MOC UCHWAŁY C. K. SA
KRAJOWEGO W KRAKOWIE
ZD 107.1908/6.292 SUBSTYTU
C. K. NOTARYUSZA WACŁAWA ADAMSKIEGO

accl.
to
I
0.1009571

✓

A